

Köln Hauptbahnhof

“Kijk”, zei Jan Karel, en tilde bij wijze van begroeting een cassette recorder op. “Dat is een draagbare cassette recorder”, dacht ik.

Ik slenterde over het perron op Köln Hauptbahnhof toen ik hem zag staan.

Het was op zondag 13 januari 1991, zo rond de middag schat ik. We waren beiden op weg naar Oberwolfach; ik liep op hem af om hem te begroeten.

“Kijk”, zei Jan Karel, bij wijze van begroeting, “Ik ga Jack interviewen. Hij zou een stuk schrijven voor in het boekje over de geschiedenis van de mathematische programmering dat we voor het symposium samenstellen. Maar tot nu toe heeft hij dat nog niet gedaan, dat snap je, en het gaat ook niet gebeuren. Dus ga ik hem interviewen en dat drukken we dan af. Dat wil zeggen, George gaat hem interviewen, want die heeft meer gezag en met Jack weet je maar nooit. Nou, en dan bedien ik dit ding wel. Ik ben benieuwd of het wat wordt.”

Hij kijkt mij parmantig en licht triomfantelijk aan, zo van: is dit nu geen mooi plan?.

“Dag Jan Karel”, groet ik terug, “dat is een mooi plan, ik ben benieuwd wat het wordt.” De trein liep binnen; we zochten ieder onze gereserveerde plaats op en gingen verder, richting Oberwolfach.

Bert Gerards

Nawoord: Het werd wat, vanzelf, met Jan Karel wordt het altijd wat, zie maar: Jack Edmonds (1991). *A Glimpse of Heaven*. Jan Karel Lenstra et al. (eds.) *History of Mathematical Programming, A Collection of Personal Reminiscences*, North-Holland, Amsterdam, 32-54.